

Justitsministeren (Thestrup): I anledning af hr. Svend Haugaards spørgsmål kan jeg meddele, at det er blevet oplyst for mig, at den henvendelse, der af kriminalpolitiet i Horsens har været rettet til Gjedved seminarium, dels har været begrundet i den af hr. Svend Haugaard selv omtalte sag, der drejede sig om, at seminariets rektor havde anmeldt to ulovligheder på seminariet, men tillige drejede sig om, at det var kommet til politiets vidende, at der var en person med tilknytning til seminariet, der havde kontakt med en efterretningsmand i en af de østlige ambassader her i byen. Men selv om der således kan have været rimelig grund til efterforskning på seminariet, må det erkendes, at det falder helt uden for politiets efterretningstjenestes opgave at rette henvendelse til seminarier eller andre lærestalter, hvor unge søger uddannelse, om elevernes politiske tilhørsforhold. I det hele taget falder det uden for politiets efterretningstjenestes opgave at beskæftige sig med generelle undersøgelser om politisk tilhørsforhold både på seminarier og andre steder.

Når hr. Svend Haugaard så spørger mig om, hvad jeg vil gøre i anledning af denne sag, kan jeg sige, at jeg vil først og fremmest gøre, hvad jeg kan, for at efterretningstjenesten ikke går videre end absolut nødvendigt for at opfylde de formål, den skal, og for at undersøgelser af den her nævnte art ikke finder sted i fremtiden.

Svend Haugaard: Jeg vil gerne sige tak for det forholdsvis kontante svar, som jeg synes det var. Jeg vil lige bemærke med hensyn til de østlige ambassader og kontakt dermed, at hvis man f. eks. låner film fra en østlig ambassade, så har vi før set, at så er man under mistanke. Jeg formoder, at også vi politikere, der nu og da modtager en invitation fra østlige ambassader, nu og da siger nej og til andre tider går derhen, skal være under mistanke herfor. Der må da vist være noget galt på det punkt.

Jeg er glad for svaret. Jeg har på fornemmelsen, at efterretningstjenesten er sådan noget i retning af en polyp, som man nu og da skærer et par arme eller tre af, men de vokser meget hurtigt ud igen, og undertiden kommer der endnu flere. Jeg mener, der er brug for nu, at vi kommer til ondets rod. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om

han er indstillet på — det lå noget i de bemærkninger, vi fik før — virkelig at gribe til bunds og ikke blot på seminariet, men overalt standse registrering af synspunkter — en registrering, som ikke er i overensstemmelse med grundloven.

Justitsministeren (Thestrup): Det, der er det afgørende ved den undersøgelse, jeg nævnte, er ikke, at der var forbindelse med en østlig ambassade, for det kan i og for sig ske på mange måder, uden at der er nogen som helst grund til mistanke i den anledning, men at der var forbindelse med en af efterretningsfolkene i en østlig ambassade; det var det, der vakte mistanken.

Jeg kan love hr. Svend Haugaard, at jeg vil gøre, hvad jeg kan for, at man ikke går videre end det formål, der er angivet for efterretningstjenesten, og at man ikke vil foretage registreringer af den art — ja, der var jo ikke sket nogen registrering, men undersøgelser af den art, som her er omtalt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kjær Rasmussen* til forsvarsministeren:

„Vil ministeren oplyse, om der for Danmarks vedkommende eksisterer en NATO-kriseplan i lighed med dem, vi kender fra Grækenland, Italien og Norge?“

Kjær Rasmussen: Vi kan nok blive enige om, at det er udmærket med de mange spørgsmål, der giver udtryk for forargelse over efterretningstjenestens virksomhed, men jeg tror, de fleste af os er blevet klar over, ligegyldigt om vi har en radikal eller en socialdemokratisk statsminister, så vil dette snuseri blive ved med at finde sted, så længe vi er i NATO.

Under sidste uges forsvarsdebat havde jeg lejlighed til at komme ind på følgevirkningerne af vort NATO-medlemskab. Jeg rejste bl. a. det spørgsmål, om Danmark havde en NATO-kriseplan. Selv om det ikke lykkedes i første omfang at få svar, håber jeg alligevel, at forsvarsministeren i dag vil svare fyldestgørende.

I Grækenland har vi jo set, hvad en NATO-kriseplan kan bruges til. I løbet af 2 timer 18 minutter lykkedes det kupmagerne at afgøre spillet i deres favør, bl. a. takket være i forvejen udarbejdede hemmelige kartote-